

Οι Πανόρες της Γαλιλάς

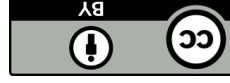

✎ Ursula Nafula
👤 Catherine Groenewald
📖 4
🗨️ Ελληνικά

Global Storybooks
globalstorybooks.net
Οι Πανόρες της Γαλιλάς

✎ Ursula Nafula
👤 Catherine Groenewald
📖 Eleni Manou

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Ο κήπος της Γιαγιάς ήταν καταπληκτικός, γεμάτος από σόργο, κεχρί, και κασάβα. Αλλά το καλύτερο από όλα ήταν οι μπανάνες. Παρόλο που η Γιαγιά είχε πολλά εγγόνια, εγώ κρυφά ήξερα ότι ήμουν η αγαπημένη της. Αυτή με προσκαλούσε συχνά στο σπίτι της. Αυτή ακόμα μου είπε λίγα μυστικά. Αλλά υπήρχε ένα μυστικό που δεν μοιράστηκε με μένα: πού ωρίμαζε τις μπανάνες.

Αργότερα εκείνο το απόγευμα με κάλεσε η μητέρα μου και ο πατέρας μου, και η Γιαγιά. Εγώ ήξερα γιατί. Εκείνη τη νύχτα καθώς έπεσα να κοιμηθώ, εγώ ήξερα ότι δεν μπορούσα να κλέψω ξανά, ούτε από τη Γιαγιά, ούτε από τους γονείς μου, και βέβαια ούτε από κανέναν άλλο.

Η επόμενη μέρα ήταν αγοράς. Η Γιαγιά ζήτησε να πάρει ωριμές μπανάνες και κασάβα να πουλήσει στην αγορά. Ενώ δεν βιάστηκε να την επισκεφτώ εκείνη τη μέρα. Αλλά δεν μπορούσα να την αποφυγω για πολύ.

Μια μέρα είδα ένα μεγάλο ψάθινο καλάθι τοποθετημένο στον ήλιο έξω από το σπίτι της Γιαγιάς. Όταν ρώτησα για τι ήταν αυτό, η μόνη απάντηση που πήρα ήταν: «Αυτό είναι το μαγικό μου καλάθι». Δίπλα στο καλάθι, υπήρχαν αρκετά φύλλα μπανάνας που η Γιαγιά γυρίζε από ώρα σε ώρα. Ήμουν περίεργη. «Για τι πράγμα είναι τα φύλλα, Γιαγιά;» ρώτησα. Η μόνη απάντηση που πήρα ήταν: «Αυτά είναι τα μαγικά μου φύλλα».

Ήταν τόσο ενδιαφέρον να παρακολουθώ τη Γιαγιά, τις μπανάνες, τα φύλλα μπανάνας και το μεγάλο ψάθινο καλάθι. Αλλά η Γιαγιά με έστειλε στην μητέρα μου για μια δουλειά. «Γιαγιά, σε παρακαλώ, άφησε με να παρακολουθώ όσο προετοιμάζεσαι...» «Μην είσαι πεισματάρικο, παιδί, κάνε ό,τι σου λένε» επέμεινε. Ξεκίνησα τρέχοντας.

Την επόμενη μέρα, όταν η γιαγιά ήταν στο κήπο μαζεύοντας λαχανικά, μπήκα μέσα και κοίταξα προσεκτικά τις μπανάνες. Σχεδόν όλες ήταν ώριμες. Δε γινόταν να μην πάρω μια δεσμίδα τεσσάρων. Περπατώντας στις μύτες των ποδιών προς τη πόρτα, άκουσα τη γιαγιά να βήχει έξω. Μόλις κατάφερα να κρύψω τις μπανάνες κάτω από το φόρεμα μου και περπάτησα μπροστά της.

Όταν επέστρεψα, η Γιαγιά καθόταν έξω αλλά χωρίς το καλάθι, ούτε τις μπανάνες. «Γιαγιά, που είναι το καλάθι, που είναι όλης οι μπανάνες, και που...» «Αλλά η μόνη απάντησή σου πήρα ήταν: «Αυτές είναι στο μαγικό μου μέρος». Αυτό ήταν τόσο απογοητευτικό!

Την επόμενη μέρα όταν η γιαγιά ήρθε να επισκεφτεί την μητέρα μου, πήγα γρήγορα στο σπίτι της να ελέγξω τις μπανάνες για ακόμη φορά. Υπήρχε μια δεσμίδα από πολλή ώριμες. Διάλεξα μία και την έκρυψα στο φόρεμά μου. Αφού σκέπασα το καλάθι πάλι, πήγα πίσω από το σπίτι και την πήρα γρήγορα. Αυτή ήταν η πιο γλυκιά μπανάνα που είχα ποτέ δοκιμάσει.

Δυό μέρες αργότερα, η Γιαγιά με έστειλε να φέρω το μπαστούνι της από το υπνοδωμάτιο της. Μόλις άνοιξα τη πόρτα, με καλωσόρισε η δυνατή μυρωδιά της ωρίμανσης των μπανάνων. Στο εσωτερικό δωμάτιο ήταν το μεγάλο μαγικό ψάθινο καλάθι της γιαγιάς. Αυτό ήταν καλά κρυμμένο από μια παλιά κουβέρτα. Την σήκωσα και μύρισα αυτή την υπέροχη μυρωδιά.

Η φωνή της Γιαγιάς με ξάφνιασε όταν φώναξε: «Τι κάνεις; Κάνε γρήγορα και φέρε μου το μπαστούνι». Έτρεξα βιαστικά με το μπαστούνι της. «Τι χαμογελάς;» ρώτησε η Γιαγιά. Η ερώτηση της με έκανε να συνειδητοποιήσω ότι ακόμα χαμογελούσα στην ανακάλυψη του μαγικού της τόπου.